

Szerkesztői iroda:
Nagy-Enyeden
A KIADÓHIVATALBAN
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.

Kiadóhivatal:
Wokál János könyvkereskedése
hová
az előfizetések és hirdetések
bérmentesen küldendők.

Kéziratok nem adatkak vissza.

KÖZÉRDEK.

Vegyes tartalmu heti lap.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési feltételek:

helyben házhoz hordva vagy
vidékre postán küldve
egész évre 4 frt,
félre 2 frt,
negyedévre 1 frt.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit sorért, vagy
ennek helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön 30 kr.

Nyilttér sora 15 kr.

Kádfürdőt Enyednek.

A közegészségi ügynek vannak olyan követelményei, melyeknek kielégítése elől kitérni nem lehet. Ilyen egyebek mellett az is, hogy minden valamire való városnak legyen meg az igényeknek legalább valamennyire megfelelő tükör és kádfürdője.

Ilyen furdókra a közegészségi ügy szempontjából oly annyira szükség van, hogyha magánvállalkozók vagy társulat ilyenek berendezésére nem vállalkoznak, magának a községnek kell azokat berendeznie és a község használatába bocsátani.

Kénytelenek vagyunk bevallani, hogy Enyeden a furdóügy mindíg azon ügyek csoportjához tartozott, melyekre nem szokás elég gondot fordítani.

Volt olyan idő is, — még pedig nem is nagyon régen, — hogy sem tükör-, sem kádfürdők nem volt, s aki fürdeni ohajtott, maradt az ohajtással, vagy pedig nagy költsézzel elment fürdeni más városba, pl. Tövisre, Marosújvárra stb.

Ez nincsen jól egy olyan városban, mint Enyed, melynek kebelében egy nagy és népes tanintézet van elhelyezve s e mellett még több kisebb nevelő intézetek is állanak fenn; melynek kebelében annyi intelligens család találta és találja folyton fel a maga otthonát.

Egy olyan község, milyennel városunk dicsekedhetik, az alkalmas furdókat csak a közegészségügy hátrányával és méltó bosszankodással nélkülözheti.

A tükör-furdóügyen már segítve van. Miután magánvállalkozó erre nem akadt, egy, az igényeknek eléggé megfelelő uszodát, benn a város területén létrehozott pár évvel ezelőtt maga a város községe.

E tekintetben panasza többé helyes oka nem lehet senkinek.

Egy tükörfurdóra Enyeden hogy milyen szükség volt, világosan szól mellette azon körülmény, hogy mihelyt elkészült és a közhasználatnak átadott, a község annyira igénybe vette, miként az a legmérsékeltőbb furdói díjak és a rendetlen nyári időjárások daczára is a befektetett tőkének 5—6%-át behozta és behozza.

Egy, a mérsékelt igényeket kielégíteni képes kádfurdóra nálunk ép ekkora, sőt talán még nagyobb szükség van.

Az a melegfurdó, mely a magyaruteza végén az ugynevezett „Milatai-féle“ kertben van berendezve, az igényeknek megfelelni egyáltalán nem képes. A furdószobák deszkából vannak s így beléjük a „tordai szél“ könnyen beszűrődik. Télen tehát nem lehet igénybe venni, csak nyáron, ekkor is csak a kevésbé finom igényűek járhatnak oda furdódn.

Miután tehát Enyednek melegfurdója — bátran mondhatjuk — jelenleg nincs, ilyent pedig községünk csak a közegészségügy hátrányával és méltó bosszúsággal nélkülöz.

Miután magánvállalkozó ilyennek berendezésére — úgy látszik — nálunk nem akadt, a mint nem akadt tükörfurdó berendezésére sem, alig van mit tenni egyebet, mint azt, hogy: *egy, a mérsékelt igényeket kielégíteni képes kádfurdót, közvetlenül a város tulajdonát képező uszoda szomszédságában rendezzen be maga a város.*

A város községe ezt kevés nehézséggel keresztül is viheti, csak az ügyet tegye egyszer magáévá.

Ha a városi közpénztárban jelenleg erre fordítható pénz nincs, — amint hogy valóban nincs,

vegye kölesön azt a 3000—3500 frtot, mennyibe egy meleg furdó berendezése fog kerülni, valamelyik városi alaptól, pl. a „menház-alap“-tól kammat mellett addig, míg a kölesön vett tőkét visszahelyezheti. — Ez nem lesz elköltött pénz, hanem olyan beruházás, mely a befektetett tőkének 5—6 százalóját ép úgy mint a tükörfurdó behozza, biztosan be fogja hozni.

A hely sem képez nehézséget, hová ez berendezhető legyen. Az uszoda mellett közvetlenül áll a város rendelkezése alatt annyi hely, mekkorán egy csinos kis furdó épület elfér. Az a hely pedig ilyen célra igen alkalmas, mennyiben benn van a városban s így könnyen hozzá lehet férni, e mellett a szelek ellen is eléggé fedezve van. — Ezekhez járul még az is, hogy ugyanaz a felügyelő, ki az uszodát felügyeli, felügyelhetne, illetőleg kezelhetné a kádfurdót is.

Örömmel értesülünk, hogy városunk előjárósága ezen ügyet magáévá tette s szándékozik ezt egy közelebről megtartandó képviselői közgyűlés tárgysorozatába felvenni. — Tudomásunk van arról is, hogy Velcher József építész, a Bethlen-főtanoda és honvédlaktanya építési felügyelője erre vonatkozólag egy igen csinos és czélszerű tervrajzot készített, melynek keresztülvitele 3400 frtot venne igénybe.

Ismervén Enyed város képviselőtestületének szellemét, gondolkozási irányát, alig hihetjük, hogy egy, a községünk igényeit kielégíteni képes kádfurdókat a város községe költségen berendezésére vonatkozó indítványt magáévá ne tegye, s ezen közérdekű ügy megoldását továbbra, — amint mondani szokás — jobb időkre halassa.

Magunk részéről ezen ügyet a városi képviselői figyelmébe és pártfogásába a legmelegebben ajánljuk.

—i.

Alsó-Fehérmegye adóügyi állapota 1884. év második felében.

Az 1884. évi egyenes adó kivetést illetőleg az I-ső félévi jelentésbenmbe adónemenként részletezve körvonaloztam, illetve a rendes évi adókivetést 715544 frt 17½ kr eredménnyel bejelenteni volt szreencsem. ehhez számítva év folyama alatt utólagos mult évekre 3914 frt 37 kr. és folyó évre 13592 frt 7½ kr szaporodást, valamint az 1884. év végével fennmaradt 476621 frt 80 kr adóhátrálékot az egész évi egyenes adótartozás 1.209.672 frt 42 krt tett ki; ebből levonva az évközben leírásra hozott, még pedig:

a.) elemi kár czimén	3130 frt 92 kr.
b.) felebbezések folytán	19,267 frt 74 kr.
c.) behajtatlanúság czimén	26617 frt 34 kr.

összesen 49016 frt 00 kr

törleszt. megállapított tartozás 1.160 656 frt 42, erre 681196 frt 69½ kr fizettetven be, mutatkozik az év végével 479459 frt 72½ kr, összehasonlítva az 1883. évi 476621 frt 80 kr hátrálékkal az év kezdetéhez képest a hátrálék szaporodott 2837 frt 92½ krral.

A befizetési eredmény 1883. évben 646057 frt 49½ krt tett ki, vagyis az 1884. évi befizetési eredmény ezzel szembe 35139 frt 20 krral kedvezőbb.

Pettykó Géza,
kir. adófelügyelő.

LEVELEZÉS.

Magyar-Igen, 1885. febr. 18.

A magyarizeni temetkőz-egylet folyó hó 15-én tartotta meg évi rendes közgyűlését, a mely alkalommal a tisztújítás következőleg ejtetett meg: elnök Kiss Elek, al-elnök Szabó János, jegyző Nagy Antal, ellenőr Szőke Mihály, pénztárnok Emrich Mihály.

Az ezen gyűlésen tett elnöki jelentésből bátor vagyok egy pár sort közölni, a mely általános éljenzéssel fogadtatott. A jelentés a többek közt így szól: „Midőn a mult év elején a bizalom e magasztos czélu egylet élére állított:

elhatároztam, hogy lellem minden herével s szívem egész melegségével csekély erőmet az egylet ügyeinek felvirágzására fogom szentelni; mert azon meggyőződésben voltam, hogy egyletünk életrevaló, reá e község polgárainak szükségük van. Fokozta erőmet azon tudat, hogy egyletünk erősítésen dolgozva e község polgárai számára erős alapot építünk s megerősíté reményemet a — lassan bár — de emelkedő eredmény.

Olyan időben, midőn más hasonczélu, de sokkal több alappal bíró egyletek megszűntek lenni, egy ily kis alappal bíró egyletnek állani és emelkedni büszkeség. És hogy áll és állani fog, az a tisztikar és választmány működésének köszönhető.

Egyletünk a mult 1884-ik évben is 6 tagját veszíté. Hat elmaradt család, avagy rokonnak szaríták fel gondtól faesart könyeit azon fillérek, mit egyletünk adott temetési költség fedezésére. Nem sok még ez idő szerint a segély; de ilyen esetben igen sokat tesz. Távól van még az idő, midőn e segélyt emelhetjük, de ha egyletünkben az egyenetlenség és gyűlölet fészket magának nem rak, hanem a szeretet, béke és egyetértés hatja át a tagok lelkét és szívét, ha törvényeit híven megtartják, ha tenni igyekeznek: higgyék el, hatalmasan fognak előhaladni és egyletünk virágzóvá fejlődik, mit szívből kívánok.“

Egyletünk ez év január 31-én táncvizigalmat rendezett, melynek bevétele 60 frt, kiadása 30 frt 91 kr volt. Tiszta jövedelem 29 frt 9 kr. Ez alkalommal felülfizettek: Lukács László orsz. képviselő 10 frt, br. Kemény László 1 frt, Baranyai István 1 frt, Tyukodi Lajos 1 frt, Bodor Lőrincz 50 kr, Károly János 50 kr, Nagy Antal 50 kr, Aczmun György 50 kr, Kőmives Pál 50 kr, Egyed János 50 kr. Fogadják a nemes szívű felülfizetők az egylet hálás köszönetét.

Községünkben a tisztújítás e hó 9-én ejtetett meg példás rendben. És pedig 9 én a választmány megújítása s 11-én a bíró és a többi előjáró választása. Bíró lett: Floresen Miklós, kisbíró: Emrich Mihály, tanácsbeliek: Virágháti Albert, Angyal József, Morár Mitru és Korpádó Juon. A mint halszik, a jövő hó 16-án leend a jegyző választás. Érdeklél nézünk elébe.

X. J.

Zalathna, 1885. február 17.

Hosszabb idő óta nem ment már semmi hír a világra kis városunkból, mert semmi nevezetesebb mozzanat nem adta elő magát; hisz mi oly csendesen élünk itt, mint a hal a vízben. Hanem hát most összegyűlt egy néhány kis esemény ismét és sietek azokat szőnek bocsátani, hadd tudják meg, hogy nekünk is vannak mozgalmak és vig papjaink, habár úgy vagyunk velők, hogy egyszer hopp, máskor kopp; azaz: legtöbbször semmi mulatságunk, máskor meg úgy összetolulnak a dinomdánomok, hogy alig győzzük szuszszal és — pénzzel. Így voltunk azzal most is; volt jubileum, volt casino-bál és most vannak színészek.

Először is tehát halljuk a jubilaris ünnepélyt. Ez folyó hó 5-én volt, a mikor is Gáspár János kir. tanácsos, tanfelügyelő feltűzte Lorenz Adolf nyug. rom. kath. tanítónak 50 évi szakadatlan és buzgó szolgálatának elismerésül az Ó Felsőge által legkegyelmesebben adományozott koronás ezüst érdemkeresztet. — Megható és emlékezetes jelenet volt, midőn az örökzöld koszorúkkal feldíszített iskolateremben összegyűlt község és iskolás gyermekek előtt, szeretett tanfelügyelőnk felsorolva a néptanítók legszebb, de küzdelereljes és fáradságos munkálkodását, — reá mutatott az ünnepeltre, ki eme nemes hivatásnak 50 éven át volt becsületes, csüggedetlen és szorgalmas munkása, s ki azon idejének minden pillanatát arra fordította, hogy a gondozására bízott durva anyagot — a nyers és csiszolatlan gyermekézt — tisztává és fogékonyává tegye minden jó, szép és üdvös iránt. — Ott állott az ünnepelt eme szavak elhangzása alatt tanfelügyelőnk oldalánál szerényen és restelkedve s midőn mellőre tüzetett az érdemkereszt azon szavakkal, hogy „igy jutalmaztatik a valódi érdem s így nyer elismerést a becsületes munka és fáradozás“; egy hanggal és szájjal harsant fel a háromszoros éljen, kifejezésül annak, hogy a kitüntetett még sok számos évekig élvezhesse a megérdemelt jutalmat és nyugalmat. Meghatva és érzékenyen mondott aztán köszönetet a legmagasabb kitüntetésért s az iránta nyilvánult üdvözlétekért, — melyek után az ünnepély eme része véget érve, mindenki az ott látottak és hallottak lélekemelő behatása alatt távozott el.

Eme ritka és nevezetes aetusa befejezésül aztán este társas vacsora volt, melyre mintegy 45-50-an összegyűlve, a legjobb hangulatban kezdődött a toasztok sora, melyek elcséjelt Gáspár János tanfelügyelő mondá felséges királyunk és királynénkra, trónörökös és neje ő fenségeikre, az egész uralkodó házra. Eltette lett továbbá Trefort cultusminiszter, mint a népnevelés és tudomány hatalmas uttörője, zászlóvivője s mint ama hivatás közkatonáinak — a néptanítóknak — mentora és gyámoltója. Egymásra jöttek aztán erre a toasztok s poharat emeltek tanfelügyelőnkért, eme érdemekben megőszült kiváló tanügyi férfinak, — üdvözlöttem ezt ezen vidéken lakó különböző nemzetiségek között fennálló barátság, jóindulat és türelmesség. — eltette lett szép magyar hazánk, minden jó és szép, mig nem aztán az éj beálltával szétszórt a társaság jó hangulatban, magával vive egy kellemes nap vig emlékeit.

Második mulatság a casinói könyvtár gyarapítására rendezett s e hó 8-án megtartott táncvigalom volt. Mit mondjak e bátról? . . . mindenké tudja, hogy farsang van, azaz volt s farsangkor az ember jó kedvre van stimulolva amugy is, hát még aztán ha bálba megy s abban az abrudbányai „Prikulics“ huzza a ropogóst és kopogóst. Így voltunk mi is vele; volt szép lány, bor és tánc s ezek tetejébe megmérhetetlen jó kedv, melyek aztán az egész társaságot reggeli 6 óráig tartották össze, sőt még aztán is lett volna egy kurta csárdás, vagy rövid átmenő tánc, ha a mamák világmozgató szemelőiket nem ránczolják össze s a vetőt ki nem mondják.

Ayagi eredménye e mulatságnak a következő: bevétel 135 frt 50 kr. Kiadás 92 frt 30 kr. Tiszta jövedelem 43 frt 20 kr, mely összeg a könyvtár eddigi pénzkészletéhez csatolva, összesen közel 130 frt áll rendelkezésre, hogy a casino-egylet saját könyvtárát ismét egy tekintélyes beszerzéssel gyarapítsa.

Mozgó Mór.

(Folytatás köv.)

Bukaresti utazásom s élményeim.

— Józsa Zsigmond, exlegatus. —

(Folytatás.)

A „Koronából“ reggel jól megsarcolva, tehát könnyedén lépegettem a ref. lelkész lak felé, czélom levén e nagy városban vegetáló kalvinizmus szentegyházát megtekinteni. Egy ifjú barátom Molnár E. kalauzolása mellett csakhamar el is értem czélomat. Első emeleti nagy, sötét szoba van egyszerű csinnal templomnak berendezve. Hajdan mulató hely vagy színház volt. Óriási ellentét! Furcsa parodia! Azonban mégsem annyira furcsa, mint az, melyre napjainkban a vallást megvető művelteink (?) volnának hajlandók, t. i. templomból színházat, mulatóhelyet csinálni. Buzgó hívők által ajándékozott s a vallásos kegyelet által híven megőrzött templomi edények s azok erkölcsi vallásos intelmeket tartalmazó egyszerű feliratai, mint egy szebb kor becses emlékei, éles szemrehányást beszélnek realis korunk ellen. Egyik ezüst serleg felirata szóról-szóra így hangzik:

Megtérésed Ember ne haladj sokára,
Nedek által kérlek egy márol más mára.
Mert nem iratott a senki homlokára
Hogy mikor érkezik a végső órára!!

A tulsó oldalon: 1715.

Ezeknek olvasása alatt s a komoly, néma falak szemlélete közben a legmagasztosabb lyrai érzelmenek, az áhitatnak tudós professoraim által gondosan élesztett szikrái hó lángra gyultak keblemben. A kalmár-világ prózai jelenetei elvesztették e perczben előttem értéküket. Egyszerű a Mindenhatót keresem. E nemes czéltól vezetve a luth. templom felé siettem hogy lássam, megtalálom-e ott is Őt? A közönségesen ugynevezett „fekete“ templom a város legmonumentálisabb épületei közé tartozik. Óriási — az idő romboló kezének profán nyomait magukon hordó barna falai — rég kihalt erős ivadék építészeti ügyességének néma tanui. Nyitra levén, gyönyörködhettem a külföldben fősvény száz atyafiak pazar bőkezűségét tanúsító díszes templomi felszerelésen. Azonban azt az Istent, kit kerestem, nem találtam fel. A társadalmi osztályok szigorú kaszt rendszerét ide az egyenlőség, szeretet, a közös Atya házába is átplántálva tapasztaltam, mennyiben minden, főképp gazdagabb családoknak záros ajtócskával ellátott külön ülőszékek vannak, míg a szegényebbek a halláskörön kívül eső távoli oszlopcsarnokban igyekeznek valamit ellesni buzgó lelkipásztornak ajkáról.

Mialatt vizsgálódásaimat elvégeztem s a komor, nem igen népes utcákon megsétáltam magam, bekövetkezék valahára az indulás várva-várt órája s haladtunk tovább a határszéli állomásra, hol az utas a kényelmetlenségek minden régióját átussza az oláh uraktól a magyar urakhoz való változtatott vándorlásaiban. Hátha még az ember édes anyanyelvén kívül mást nem tud?! Bizony-bizony nem boldogul a szomszédokkal, kik úgy látszik, egyenlő elfogultságot mutatnak németek és magyarok iránt. Probatum est! Elmegyek ugyanis egyik oláh hivatalnokhoz s előrelátva, hogy magyar szavam előtte szent titok, németül szólítom meg. Hát uram fia! rám bámul bárgyu módra s azt kérdi: „ese trebe“? Ekkor láttam, hogy még is csak kénytelen vagyok lealázni magam az ő becses személyének mivoltáig s kezdtem vele románul értekezni, mit tőle telhető szolgálatkészséggel hálált meg. Miután koffera-

ket kipakoltuk s czók-mókjainkat a t. cz. utazó közönségnek, illetőleg egymásnak közszemlére bocsátottuk, ismét felülhittünk most már a román vaspályára.

A táj egészen új panorámát nyújtott; társaságunk festői csoportozata újabb elemekkel gazdagodott, kiknek legkevésbé saloniás, ügyetlenül ösztetőköt medvefogó öltözetük s az idő chemiai folyamatai folytán felbomlott, erjedésnek indult, kenőcsököt illatos lobogó firizurajok meggyőztek volna arról, ha külföldben okom lett volna kértelkedni, hogy szerető testvéreink, a románok földjén utazom. A levegő észrevehetőleg meghidegült s minél tovább haladtunk, annál szibbasztóbban hatott tagjainkra. S épen nem csodálkoztam az öregebb nénekek kosaraiból rendre ki-kibukkanó s gyakran igénybe vett barna üvegeknek, melyeknek „czujka“ (oláh ital) tartalmával a gyorsan megváltozott clima mostohaságait igyekeztek enyhíteni. Mindezeknek tétlen szemlélője én sem lehettem; egy missionarius képű, száraz öreg ur talán megszánnán védtelen helyzetemet, felém nyújtja még sértetlen üvegét e szavakkal: „nem próbálja meg?“ Magyar volt az isten-ada! Hogyne próbáltam volna meg? De a próba rosszul ütött ki, italuk nem ízlett. Sajátságos keserűség, előttem ismeretlen növényi részekből preparált liquidum, melyet a bukaresti magyarok is annyira szeretnek s iddögálnak, mint mi honi magyarok a bort.

Mig benn eféle folyó ügyek tárgyaltattak, künn az est homályba kezdé lassanként borítani a jobb és bal-felől szakadatlan láncozatosan elhúzózó óriás fenyő, bükk és cserfakkal sűrűn megkoronázott hegyek tetejét. A forró lehellettel megengesztelt ablakon vizsgáltam a lélekvesztő, meredek hegyoldalokon faszállítással kiülő szűros atyafiaknak otromba alakjait mindaddig, míg a teljesen beállott sötét meg nem fosztott a kellemes spektáklumtól. Kénytelen voltam tehát rövid időre figyelmen kívül hagyott környezetemre fordítani tekintetemet. A situatio semmit sem változott, még a szerepek sem. Csak a néha-néha megjelenő kondukteurnak frivol monologia zavarta meg a jeleneteket. Monolognak mondom, mert hiszen mindenki annyira el volt foglalva becses személyével s különösen tárgyával, hogy észbe sem jutott párbeszédbe elegetni vele. kinek sovár tekintetéből holmi, a szerepváltoztatásra vonatkozó hajlamokat guszáltam ki.

Utunk így folyt Ploestig, hol fél órai veszteglés alatt meglehetősen csinosan öltözött oláh leányok s ellenkezőleg a legkezdetelegesebb kostümbe bujtattott oláh legények vállalkozást vállaltak, meghajtott rud két végére függeszett kosarakban különböző nemzeti eseményeket ábráltak elöttem apokrif, olykor borzadalmas kiabálásokkal. Hajlandó lettem volna — csupán tapasztalati szempontból — megizlelni az említett specialitásokat; csak hogy böknő volt a dologban, t. i. pénzüik értékeit még nem ismertem, s így bár a Brassóitól fogva czeplott idétlen vasdarabok miatt zsebeim minden tisztességes alakjukat elvesztették, mégis nehogy mulatságos feltűnést keltsek, az alkorról lettem s egész resignatioval szántam rá magam a vaskorszakra emlékeztető pénzdarabjaimat tovább emelni. A félórai szünet elteltén, a zonnal indultunk. Itt szükségesnek látok megjegyezni a kényelemszerető s kéjtudás után rajongó delnők érdekében egy külföldben jelentéktelen körülményt. Ugyanis mig itt nálunk gyakori utazásaim alatt fájdalommal constatáltam azt, hogy az egyes statioknál a kondukteur által bekiáltott veszteglési idő jóval felül sokszor három annyi ideig unakoztunk, addig Romániában — dicsőségükre legyen mondva — számtani pontossággal tartják a bekiáltott szünetelési időt. Ezen tapasztalatomra azonban csak később értém rá reflektálni, mert egy később alaptalannak bizonyult híjedelem minden egészén reflexiótól elvette kedvemet. A vonat megindulása után csakhamar kezdém észrevenni, hogy fokozódó gyorsasággal haladunk vissza Brassó felé, honnan a jövőhöz kötött szép remények között indultam volt. Iszonyu aggodalom fogott el. Ezer féle gondolat koválygott khaotikus agyamban. Oh én szerencsétlen, talán eltévesztetem vaggonunkat?!

Hogyan viselhetem el a finacziámat ért érzékeny vesztéséget, melyet már hetek óta a bukaresti legatumhoz kötött szép reményekkel tápláltam? Mennyire kárba veszték ékes ünnepi predikációim, melyekkel jöttem, hogy „szívet s velőt rázó hangokon az Úrnak tisztességét tegyék?“ Bizony szánalomra méltó ember voltam! Még bölcsészeti világnézetem is egészen megváltozott; rögtön pessimista lettem. De tovább már nem voltam képes tűrni e fatalis helyzetet s egy velem szemben ülő, rokonszenves arezu oláh uriaszonsághoz fordulék e — moll skálából roppant pianó produkált — szavakkal: „Var' pan' la Brasseo mergem?“ (Valjon Brassó felé megyünk?) Nu, domnule! Pan' la Bukaresty.“ (Nem uram! Bukarest felé). Sisiphusi állapottól szabadultam meg. Régi kedélyem s világnézetem ismét visszatért; a legatumra vonatkozó aranyos reményeim ismét visszatértek. S midőn mintegy 10 percz múlva a síkságra kikaptott, eszeveszett gyorsasággal jobbra kanyaradó vonat irányváltoztatásából tényleg meggyőződtem, hogy reendén van a dolog: egész közönyösen kezdém dudolni:

„A mig utaztam, soh'se haboztam.“

(Folyt. köv.)

Az iparos ifjuság bálja.

A nagyenyedi iparos ifjuság folyó évi február hó 14-én tartotta meg — a kisdedő-Intézet javára rendezett — jótékonyezélu zártkörű táncestélyét az óvoda termekben, mely ugy most is, mint a megelőző évben minden tekintetben sikerültnek mondható, s melyen az iparos osztály meglepő szép számban volt képviselve.

A közönség 8 óra után kezdett gyülekezni, kiket a váll-szalagos ügyes rendezők fogadtak és vezettek be a gazdagon világitott és szépen díszített termekbe.

A táncz 9 órakor vette kezdetét, mikor is a helyi fiatal zenekar, karvezetőjükkal élén, rázendítette azt az új lassut, hogy: „Piros a korbácsom nyele, nem sárگا“ — s tánczolt a fiatalág tüzelt, magas jó kedvvel. — Szünetkor pedig az előcsarnokban végig felterített asztalokhoz ültünk vacsorálni, mi alatt a zenekar szabatosan előadott szép darabokkal mulattattott. — Ezután megint kezdetét vette a táncz s jártuk a kopogóst csakig istenigazában! Szóval: volt sok szép leány, jó bor és zene, s hozzá még meglehetősen magas kedv, mely fokozódva tartott egész reggeli 6 óráig, — mikor is meglegedetten távoztunk mindnyújan a párnák hivatóg, ölelő karjaiba.

Másnap, vasárnap este a táncz ismétlődött és tartott 8-tól 11 óráig.

A négyeseket mintegy 65 pár tánczolta. — A tánczosnók közül feljegyezzük a következőket: Albrektovics Mari és Netti, Albert Berta, Balázs Ilona, Bakos Irén, Eszki Ida, Gerger Ludmilla és Ottilia, Hammermann Netti, Eszter és Kári, Jelen Ottilia (Tövisről), Kohn Róza, Keresztes Ilona, Kuu Pepi, Krizbai Giza, Lazistyán Róza és Lujza, Müller Róza, Sándor Ilona, Sándor Ida, Seprenyi Katalin, Sielberstein Berta és Matild, Tóth Róza, Ungár Ida, Ujvári Pepi (Tövisről) Utcás Berta, Varga Róza, Wolhárth Berta és Róza stb. kisasszonyokat. — A fiatal asszonyok közül: Brassai Sámuelné, Bologa Miklósné, Benedek Sámuelné, ifj. Czipczerné, Degró Rezsóné, Darkó Józsefné, Kovács Sándorné, Sándor Jánosné, Tökés Imréné stb. stb.

Végül elismerés illeti a derék rendezőket azért, hogy nemcsak az iparos osztálynak s szóval az ezen estélyen megjelent díszes közönségnek szereztek egy kedélyes, élvezetes és emlékeztetes estét, hanem egy humanus intézetet is — ha nem is oly jelentékeny összeggel — pártolni igyekeztek.

Legyen még továbbra is a széper és nemesért lelkedő hajlam iparos ifjainkban!

K. Gy.

Nyilvános számadás.

A nagyenyedi iparos ifjuság által fe. évi február hó 14-én a kisdedő-Intézet javára rendezett jótékonyezélu táncestély alkalmával a bevétel volt 88 frt 51 kr, kiadás 74 frt 71 kr, tiszta jövedelem 13 frt 80 kr.

Felülfizettek: ifj. Hajdu András 20 kr, Jakab Károly (szabó) 80 kr, Fülöp Mihály 40 kr, Besenyei Mózes 20 kr, Gánya János 20 kr, Bakk Miklós 40 kr, Papp János 20 kr, Weksler József 20 kr, Jég Géza 20 kr, Jancsó Károly 20 kr, Darkó József 20 kr, Kurta Mihály örmester 20 kr, Török János 40 kr, Benedek Sámuel 1 frt, Jakab Károly 1 (egy) krajczar, Nuriásny János 50 kr, Tüzes Árpád 40 kr, Benedek Gábor 40 kr, Both Sándor 40 kr, Széphegyi Antal 40 kr, Keresztes Pál 50 kr, S—n A—1 20 kr, Munkácsy Zsigmond 1 frt, Albrechtovics Alfréd 50 kr, Balla István 40 kr, ifj. Lőrincz Károly 60 kr, Szőke István 60 kr, Márton József 50 kr, Weksler Ferencz 1 frt 40, ifj. Sándor Miklós 50 kr, Heuzely József 40 kr, Lengyelkovics 40 kr, Degró Rezsó 50 kr, Tóth Sándor 40 kr. Összesen 14 frt 80 kr.

Fogadják a t. felülfizetők, és az estély sikerét megjelölésükkel előmozdítani törekvők a jótékonyezél érdekében a rendezőség halás és szívből jövő köszönetét.

Nagy-Enyeden, 1885. febr. hó 17-én.

A rendező-bizottság.

CSARNOK.

Szemelvények

Dr. Smollett „Humphry Clinker“ cz. regényéből.

— Angolból Dr. M. —

(Folytatás.)

... Amint vezetők segélyével e veszes helyeken átgázolánk, egy vízbefult lovat pillantánk meg, melyről Humphry Clinker* alapos szemle után odanyilatkozott, hogy az éppen az a pára, melyen Lisahago elválásakor lovagolt. E jelentés, mely látszólag arra utal, hogy jó barátunk a hadnagy is úgy járhatott, mint paripája, mindnyájunkat mélyen megalatt, különösen Tabitha nénénket, ki keservesen megíratta s megrendelte Clinkernek, hogy az elszerecsentlenül ló farkából tépjen ki néhány szálát, melyet mint gazdájára emlékeztető kedves jelt gyűrűként szándékozott viselni; de bánata, valamint a miénk is igen rövid életű volt, mert az első személy, kit megpillantánk a fogadó udvarán, hol megszállánk, nem más volt mint éppen Lisahago barátunk in propria persona, — s éppen egy új ló felett alkudozott valami lócsiszárral.

*) Inas a családnál, ezermester s vak buzgó methodista, ki ha az ihlet megszálja, prédikálni is szokott.

A fordító megjegyzése.

Tabitha nénénk mintha valami ben és helyen sokkal soránya lyesebben fogva vizetultnak ve ki a viszontlát tudakozódott fe goványos vidél ha egy visszat segíti. Értésük megtelepedni, lázik Amerika dékszik hátrál Squinkinacoost

E terv j élénk színekben dalmait és ve Nagy súlyt fe sége lesz kité örömhire még hogy távozása zelméire nézv boldoggá teni

Nagybát Kihóté (Quixo képpen azért tisztú fizetéséből nagyon és ember, ki haz az emberiség nehéz sorsná nyilatkozott. Iyet bramleto hogy különöz hatatlan lakót söt mulattató biha kisassz abban egyzt lehet házassá tisztességesen így nagybát kor annak ép

Ezen t a telet töltse ideje marad. végre. Időt k Bristol felé, jót találna. — udvarlásával ese, ha ugya

(Német nemzeti

Nines. lálna kebelét hogy isten n dognak ter gedve, söt b nemzethez t nek más ne mondja: „ha Tehát még z meglegedet elégtültségé büszkeség. I nek. Azonba éreynyek is nemzeti önh nemzetnél.

és a hol is a 19-dik s harezok die A ki csak v lag viseli ar zom, melyne nép ezen é kettőssége é nyos közpor dalomban e ezias élete, kinti menete is. Ma már különbözött hanem a hat mány is eg esőtésévé v ám nagyság a mai korn oszlopokan még egész ellen uszás dícséretnek met. Nagyja den nemzet nevezetösség

Sándor 60 kr. N. N. 20 kr. Jakab Károlyné 30 kr. Sándor Lajos 20 kr. Bodola és Vajda 50 kr. Korbuly Bálint 80 kr. Czirner J. József 50 kr. Mangezius 50 kr. Danes Samuné 40 kr. Müller Mihály 50. K. L. 10. Jakab Máriskó 10 kr. Sándor Károly 20 kr. Veres Ilonka 20 kr. Kis Károly 40 kr. Bologa Miklósné 30 kr. Borsos József 20 kr. Brassai Zsigmond 20 kr. István József 20 kr. Szöllősi Ferenczné 20 kr. Varga Márton 20 kr. Mezei Károlyné 30 kr. Oberth József gyógyszerész 30 kr. Tökés Imre 20 kr. Luka Albert 20 kr. Both Sándor 20 kr. Oláh András 10 kr. Sándor Miklós vendéglős 20 kr. Dan Józsefné 30 kr. Babos 10 kr. Hinek Ferenc 20 kr. Dunai 10 kr. Háp Jakab 20 kr. Kocsis György 10 kr. Szabadiné 10 kr. Both Sándorné 20 kr. Czeiler Eduárd 20 kr. Vadász Kálmán 5 kr. Kovács M. 10 kr. Saprényi J. 30 kr. Debreczeni Kálmán 20 kr. Védelné 10 kr. Mihályi K. 20 kr. Gajzágó Simonné 20 kr. Br. Kemény Dénesné 1 frt. Özv. Tenkei Jánosné 30. Doboczi Károlyné 20 kr. Cservényi Mátyásné 20 kr. Szilágyi Sándor 10 kr. Grünfeld Ignáczné 30 kr. Fodor Miklós 20 kr. Összesen 26 frt 5 kr. ehhez még adományoztak: Veres Miklós és Gréf János urak 32 drb kollegiumezipót és egy véka törökbuzaiztet. Özv. Székelyhídi Jánosné egy szép főrevaló kendőt. Kis Zsigmond egy véka törökbuza. Bazala Lázló 3 drb pléhszűrőt. Gréga András 2 drb új székét, és végre Albert Elekné urnó egy drb köntöst. Fogadják a kegyes adományozók a tűz által károsult családok leg-hálásabb köszönetét.

Ujjonnan megjelent könyvek, melyek Wokál János könyvtárában kaphatók Nagy-Enyeden.

Jókai Mór Egy az isten. Regény. Új olesó kiadás 6 kötet. ára 3 frt.

Jókai Mór Görög-tűz. Elbeszélések mindenféle igaz hírvépek történetéből. Új olesó kiadás 3 kötet, 1 frt 70 kr.

Jókai Mór Egész az északi polusig, vagy mi lett tovább a Tegetthoffal? Regény. Új olesó kiadás 2 kötet, 1 forint.

Jókai Mór A ezigánybáró. Regény. 1 frt.

Magyar történeti életrajzok. A m. tud. akadémia tört. bizottságának segítségével kiadja a m. tört. társulat. Szerkeszti Szilágyi Sándor I. évi folyam 1 kötet, 1 frt 80 kr.

A világirodalom története. Dr. Scherr János után. I. kötet. Képmelléklettel 5 frt.

Vékey Zsigmond Utazásaim a föld körül. 2 forint.

Kossuth és a megye, válasz Kossuth Lajosnak. Irta Grünwald Béla 40 kr.

Bartók Lajos Kárpáti emlékek. Költemények. Spáni Béla eredeti rajzaival 2 frt.

— Piaci árjegyzék. Nagy-Enyed, 1885. február hó 19. Egy hectóliter tisztabuza 5 frt 25 kr, rozs 3 frt 50 kr, elegy buza 4 frt 25 kr, törökbuza 3 frt 40 kr, zab 2 frt 25 kr. Egy kiló marhabús 36 kr, sertésbús 40 kr borjúbús 32 kr.

FELELŐS SZERKESZTŐSÉG:

Dr. MAGYARI KÁROLY
SZILÁGYI FARKAS **TÖRÖK BERTALAN**

Kiadó-tulajdonos **WOKÁL JÁNOS**

Sz. 3308—1884.

tkvi

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléseket, hogy idősebb Török Antal végrehajtató 120 frt tőke, ennek 1874. évi április 24-től folyó 6% kamatai 25 forint 60 kr költség követelésének kielégítése végett végrehajtást szenvedők n-nyedi Eltétő Károly és Eltétő Károlynéknak a nagyenyedi 482. számú tjkvben A+ 1. rsz. alatt foglalt bételken fekvő 283 számú házuk 1231 frt megállapított kikiáltási árban Nagy-Enyeden alóli bíróság hivatali helyiségében 1885. évi márczius 2-án délelőtt 9 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatni, megjegyezve, hogy a nagyenyedi 482 sz. tjkvben A+ 1 rsz. a felvett bételken megosztott tulajdon képez; tértulajdonosok pedig a nagyenyedi ev. ref. és luth. egyházak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított, óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért vásárló 3 egyenlő részben, és pedig az árverés jogerőre jutása után 30, 60, illetőleg 90 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és a N-Enyed község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1884. okt. 7-én.

Sz. 5031—1884.

tkvi

Arverési hirdetmény.

A nagyenyedi kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság részéről közléseket, hogy felgyógyi Zelig végrehajtató 50 frt tőke, ennek 1876. okt. hó 16-tól járó 6% kamata, eddigi 10 frt 24 krajczár költség kielégítése végett végrehajtást szenvedő felgyógyi Bonanis Niculainak a felgyógyi 42 számú tjkvben A+ 1. 4. 6—13 rendszám alatt fekvőktől öt illettő 2/3-ed rész fekvőségi 322 frt 50 kr megállapított kikiáltási árban Felgyógy község előjárósági helyiségében 1885. évi márczius hó 6-án délelőtt 10 órakor tartandó nyilvános árverésen kikiáltási áron alól is eladatnak.

Venni szándékozók kötelesek a kikiáltási ár 10%-át készpénzben, vagy pedig az 1881. évi LX. t. cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított óvadékképesnek nyilvánított értékpapirokban a kiküldött kezéhez letenni.

A vételért pedig vásárló az árverés jogerőre jutása után 30 nap alatt köteles a feltételekben megnevezett kir. adó-, mint letéti hivatalhoz lefizetni.

Különben az árverés megállapított feltételei alóli telekkönyvi hatóságnál a hivatalos órák alatt és Felgyógy község előjáróságánál megtekinthetők.

A kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóságtól.
Nagy-Enyeden, 1884. decz. 17-én.

51. szám.
1884.

Arverési hirdetmény.

Alóli kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. értelmében közhírré teszi, hogy a n-nyedi kir. bíróság 3881—1884. sz. végzése által budapesti Fürst Jakab részére tővisi Köröndi Árpádné ellen 365 frt 64 kr tőke, ennek 1884. év október hó 31-ik napjától számított 6% kamatai és eddig összesen 30 frt 3 kr perköltség erejéig kirendelt kielégítési alkalmával bíróság foglalt és 314 frt 50 krra becsült házi bútorok, fali tükör, varrógep stb. álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 172—1885 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Tővisen az előjáróság irodájában leendő eszközökre 1885-ik év márczius hó 6-ik napjának délelött 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók ezen oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbb ígérőnek becsáron alól is eladatni fognak.

Az előárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kiütendő.

Kelt Nagy-Enyeden, 1885-ik évi febr. hó 15-ik napján.

Gajzágó Simon,
kir. bír. végrehajtó.

Sz. 24—1885.
bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alóli kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a m-nyvári kir. járásbírósnak 1885. évi 209. számú végzése által Dobolyi József felperesnek m-nyvári Gidai Farkas ellen 266 frt tőke, ennek 1882. évi április 24. napjától járó 6% kamatai, s eddig összesen 143 frt 50 krrban megállapított költség követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt és 1105 frtra becsült 70 szekér szena, 200 véka buza, 2 ló, 1 szekér, 1 borjú és 1 réz 6 águ gyertyatartóból álló ingóságok nyilvános árverés útján M. Sálybén alperes lakásán leendő eszközökre határidőül 1885. márczius hó 2 ik napjának d. e. 10 órája kitűzték, melyhez venni szándékozók ezen oly megjegyzéssel meghivatnak, hogy az érdeklét ingóságok emez árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-a szerint szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak.

Kelt Maros-Ujvárt 1885. évi febr. hó 12-én.

Papp,
bir. végrehajtó.

Sz. 511—1884.
bir. végr.

Arverési hirdetmény.

Alóli bírósági végrehajtó ezennel közhírré teszi, hogy gy.-fehérvári Török Sándor esodtömege részéről nyert megbízás folytán, vagyonbuktott Török Sándor esodtömegehez tartozó 3378 frt 29 frra megbeesült árak, 709 frt 90 kr beesértékű felszerelvények és házi bútorok, valamint 1125 frt 83 krt tevő könyvkövetelése nyilvános árverésen eladatnak és pedig ha vevő találatnak az egész esodtömege vagyona bizonyos százalékok elengedése s a biztosítandó vételárnak három egyenlő részletben 30, 60 és 90 napok alatti fizetés mellett, ellenkező esetben csoportunkint vagy tételenként készpénz lefizetés mellett.

Az árverés megtartására határidőül 1885. évi febr. hó 26-ka s következő napjainak délelötti 9 órája tűzték ki azon megjegyzéssel, hogy fentti ingóságok szükség esetében becsáron alól is eladatni fognak.

Gyula-Fehérvárt, 1885. febr. hó 13-án.

Csá Lázár,
bir. végrehajtó.

Figyelemre méltó!

Van szerencsém tisztelettel tudatni, hogy a „Hosszu” nevű hegycsúcs két hold terjedelmű, szép és nemes gyümölcsfákkal beültetett

kert,

ugyanott Som- és Rieslinggel beültetett

szőlő

és a Farkaspataokban egy

PUSZTA

örök áron eladók. — Értekezhetni lehet Mártonfi-testvéreknél.

Drágomán Domokos.

Árlejtési hirdetmény.

A nagyméltóságú közmunka- és közlekedési m. kir. miniszterium folyó évi január hó 28-án kelt 35913—884. szám alatti magas rendeletével a következő munkálatok — és pedig:

- a) a Buesum-Cserbu határában fekvő 1692 m. hosszú Sfurleasza nevű szakasznak 7.0 méter szélességben hegyoldali tám- és partfalakkal öt műtárggyal való kiépítését 24537 frt 83 kr építési költséggel;
- b) az abrudbányai határában a kornai patakon levő Fojes és Jáza nevű hidak ujra építését 1214 frt 35 kr építési költséggel;
- c) az abrudfalvi határában a kincstári gáton felül elsodort partfal újbóli helyreállítását 1736 frt 38 kr építési költséggel, — továbbá a gyulafehérvár-balázsfalvi uton
- d) a Gáldtő és M.-Szentimre között a gáldi patakon tervezett jármvas fahid fölépítését 2360 frt 70 kr építési költséggel és 1163 kézi napszámmal engedélyezte és e munkálatok foganatosítására a szabályszerű zárt ajánlati tárgyalás megtartását elrendelte.

E zárt ajánlati versenytárgyalás folyó 1885-ik év márczius hava 3-án fog az alsófehérmegyei kir. építészeti hivatal helyiségében megtartatni.

Felhivatnak versenyezni ohajtók, hogy a fenn elősorolt munkálatok együttes vagy egyenkénti végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számított és a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a kifizető nap délelötti 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább adják be, mivel későbbi ajánlatok figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek, költségvetések, általános és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Nagy-Enyed, 1885. február hóban.

Az alsófehérmegyei m. kir. államépítészeti hivatal.

5 kiló finom Cuba vagy Ceylon kávé, kívánatra fele Jáwa, 7 frt. Egy kiló 1 frt 50 kr.

Hogy a külföldről: Altona, Triest, Hamburg és Heilbronn 5 kilós kávék hozatala, mely üzletünkre oly zsiabaszólag hatott, feleslegessé váljék: egy nagyobb kávézállítmányt vettem az itten felsorolt fajtaiból készpénzben; ezen előnyös vétel által azon kedvező helyzetbe jutottam, hogy 5 kiló finom Ceylon-kávé — vagy kívánatra felét Jáwát — 7 forinton adhatok, s így nálam a beszerzés nemcsak kényelmesebb, de előnyösebb is, mivel a külföldről jöttek zsák, spárga s pecséttekkel együtt 4 1/2 kilót nyom; a nevezetteket leszámítva, a tiszta kávé súlya 4 1/2 kiló, így nálam ugyanazon pénzen 40 dekával több és jobb kávé lehet megszerezni. A kávék és cukor árai kevesebb vételnél a viszonyokhoz képest szinte le vannak ütletemben szállítva.

A már közlőgő évadra üzletem, mint már 15 éven át, most is el van látva legbiztosabb helyről különböző legjobb fajta Aranka mentes **francia és magyar luczerna és lóherével, fűmagvakkal, takarmány repákkal** óriás és oberndorfi, ugyszintén **kerti vetemény- és virágmagvakkal.** — A gazdasági cikkek felett több gyárosokkal most foly az alku és ígérhetem, hogy **ásók, kapák, ekék** legjobbak és legkönnyebbek az idén 10—12% kal bizton olcsóbbak lesznek a múlt évi áraknál, és hogy ezen versenyéset folyton érvényesíthessem, kérem a t. fogyasztó közönség további becses pártfogását, mert olcsó árakat csak nagy fogyasztás mellett, nagyobb vételnél lehet elérni.

Kendermag és bükköny nagy mennyiségben van raktáron piaci árban.
15 évi becses pártfogásaikat ezuttal is megköszönve, maradok teljes tisztelettel

Bisztritsány Lajos.

Ny. Wokál János gyorssajtóján, Nagy-Enyeden.

9. szá

Szerkesztő: Nagy A. KIADÓ

a lap szerkesztésében

Kiadó: Wokál János

az előfizetésben

készítők

Alsófehérmegyei bűnügy.

Megyei járásbírósnak vényszéki, és marosujvári

és marosujvári tanácsbíróknak mert azon

A gyulafehérvári épületekben képező építőmesterek fogh

A gyulafehérvári anguszturnus 1884. május

ságügyminiszteri helyi, erzsébeti kisegítő kerületnek ne

egy évi bűn

10 rabszobor hető el 150 utolsó nap

oka részint tük, kik a

rosi kir. utatetéseik ki

fegyháza r

rendeltesen ezen törvé

alkalmas a

a vizsgálat vők a kevé

elkülönített elzárásra

szobát, a

nőfoglyók

a fennmar

alattiak, b

hogy elhel szesülnek,

de a bűn

lafahehérvári széki fogh

annál kevé

tönnék, an

időszaki je

M

Mikor

Édes

Csöke

Ugy

Hideg

Setét

Csak

Hagy

Fény

Oh! I

Hossz

Ragy

Mig

mertek fél

hetem mag

társaságom

igyekezett s